

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.22.156/2011/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Harsányi és Baltay Ügyvédi Iroda (2360 Gyál, Kőrösi út 104; ügyintéző: dr. Baltay Levente ügyvéd) által képviselt Energia Klub Környezetvédelmi Egyesület (1056 Budapest, Szerb u. 17-19.) felperesnek a Világi-Hajdu Ügyvédi Iroda (1031 Budapest, Nánási út 42/B; ügyintéző: dr. Hajdu Krisztina ügyvéd) által képviselt Magyar Villamos Művek Zrt. (1035 Budapest, Szentendrei út 207-209.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. szeptember 8-án kelt 65.P.21.120/2011/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az ún. Lévai projekttel kapcsolatos időterv és ütemezés tekintetében az adatok kiadására vonatkozó kötelezést mellőzi, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 36. 000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperesnek, mint társadalmi szervezetnek a közérdekű adat kiadása iránt előterjesztett kereseti kérelmét az elsőfokú bíróság megalapozottnak találta és ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki az ún. Lévai projekttel kapcsolatos alábbi adatokat:

- a projekt tervezett összköltségét,
- időtervét,
- ütemezését,
- eddigi eredményeit,
- adatokat arra vonatkozóan, hogy az MVM Holding cégei milyen arányban vesznek részt a munkában,

- s közölje a további, a projektben résztvevő, az MVM Holdinghoz nem tartozó cégek, szervezetek listáját,
 - továbbá a projekt keretében megkötött szerződések listáját – feltüntetve a szerződés tárgyát, a szerződés összegét, s a szerződésben foglalt teljesítési határidőt; feljogosítva az alperest, hogy a technikai eljárásra, műszaki megoldásra vonatkozó adatokat kitakarja (ha a lista ilyet tartalmazna).
- Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 75.000 forint perköltséget, míg a le nem rótt 27.000 forint eljárási illetékről megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az ítélet indokolásában ismertette a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 1. § (1) bekezdését, a 2. § 4, 5, 8, 9, 10, 11. pontját, a 19. § (1) és (6) bekezdését, a 20. § (1), (3), (4), (5) és (7) bekezdését, a 19/A. § (1)-(2) bekezdését, a 21. §-át, valamint a Pp. 164. § (1) és a 206. §-ban írtakat.

Elsődlegesen azt emelte ki, hogy a felperesnek azt kellett igazolnia, hogy az alperes a kiadni kért adatok kezelője, míg az alperesnek azt kellett bizonyítania az eljárás során, hogy az igényelt adatok kiadásának megtagadása jogszerű volt.

Kifejtette, hogy a Vet. időközbeni, a kötelező szolgáltatást nyújtók körében bekövetkezett módosulása nem jelenti azt is, hogy az alperes fő tevékenységi körébe tartozó villamosenergia-ellátás biztosítása ne lenne közfeladat, és az a körülmény, hogy liberalizált piacon nyújtja ezt a szolgáltatást nem jelenti azt, hogy a feladata ellátásának körébe tartozó adatok ne lennének közérdekű adatok. A közérdekű adatkezelői minőségét az is megalapozza, hogy tartós állami részesedéssel működő gazdálkodó szervezet, melyben az állam a tulajdonosi jogait az MNV Zrt-n keresztül gyakorolja. A tartós állami részesedéssel működés azt jelenti, hogy az adott gazdálkodó szerv gazdasági döntéshozatalában az államnak befolyásoló szerepe van. Ez a befolyásoló erő tagadhatatlan a 75 % + 1 szavazatot biztosító részvényecsomag esetén, s ha az állam egy adott gazdálkodó szervezet gazdálkodására kiható döntéseket hozhat, akkor az Avtv. alapelveinek e cég gazdálkodása keretében meghozott döntések vonatkozásában is érvényesülnie kell. Az alperes nem közigazgatási szerv, így az országos hatáskörű minősítést azon tevékenység, amit nyújt, azaz a villamosenergia szolgáltatás alapozza meg, amit az egész ország területén végez, nem koncentráltan csak egy területen.

Megállapította, hogy az alperes adatkezelőnek minősül a keresettel érintett adatok vonatkozásában, de az elsőfokú bíróság rámutatott arra is, hogy az alperes a jelen perben jogait nem gyakorolta jóhiszeműen, mert a pert megelőző adatkérést megtagadó ellenérveken túlmenően a perben már az adatkezelői minőségét is vitatta. Az alperes annak ellenére állította, hogy nem a projekt gazdája, hogy az atomenergetikai szaklapban azt sajátjaként említette meg, és legfőbb vezetőjét jelenítette meg a program fő koordinátoraként.

Az alperes azt a hivatkozását, hogy a kért adatok a döntés-előkészítés körébe, illetve üzleti titok körébe tartozó adatok, a peres eljárás során semmivel nem bizonyította, így nem nyert igazolást az, hogy az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné, de az sem, hogy a kiadni kért adatok olyan, az alperes gazdasági tevékenységéhez szükséges tények, információk, megoldások vagy adatok, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása pénzügyi, gazdasági vagy piaci

érdekeit veszélyeztetné vagy sértené, illetve amelynek titokban tartása érdekében a szükséges intézkedéseket megtette.

Nem nyert igazolást, hogy a kiadni kért adatok a döntés-előkészítés, vagy az üzleti titok körébe tartoznak, azért mert azok következtetni engednek a későbbi fejlesztés technikai irányára, vagy bizonyos know-how körébe tartozó adatok, illetve sértené az alperes gazdasági érdekét nyilvánosságra kerülésük. Ez az érvelés az eljárás során súlytalan volt és semmilyen adattal nem került alátámasztásra, ezért az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperes alappal kérte az adatok kiadását.

Az Avtv. 20. § (4), (5) és (7) bekezdéseire utalással az elsőfokú bíróság rendelkezett a kiadni kért adatok közül az olyan adatok felismerhetetlenné tételéről, amelyek az alperes kezelésében levő mások személyes adataiként vagy minősített adatokként nem lehetnének kiadhatók.

A felperesi igényérvényesítés – a projekt résztvevői és a szerződések listája tárgyában – nem olyan adatok kiadására irányul, ami az alperes kezelésében levő adatokból ne lenne összeállítható. Ez anélkül megvalósítható, hogy ezzel az alperes új adatbázist vagy új adatokat hozna létre, így a kérelem elutasítása okául az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ez az alperesi hivatkozás sem volt megfelelő.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes által igényelt adatok kiadására, a valamennyi technikai eljárásra, műszaki megoldásra vonatkozó adaton túlmenően az üzleti titkot képező adatok letakarásának lehetőségére kötelező rendelkezés meghozatalát kérte.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az Avtv. 19. § (1) bekezdésére hivatkozással jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek minősítette, ugyanakkor mellőzte annak pontos megjelölését, hogy melyik jogszabály milyen rendelkezése által előírt közfeladatot lát el. A villamosenergiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (Vet.) hatályba lépésével megszűnt az a közüzemi villamosenergia szolgáltatás, aminek részese volt, tehát jelenleg nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami számára közfeladatnak minősülő tevékenység ellátását írná elő, ennélfogva semmilyen körülmények között nem minősülhet jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek. Közölte, hogy a cégcsoport közfeladat közszolgáltatási tevékenységére vonatkozó korábban meghozott 2.Pf.20.001/2009/3. számú jogerős ítéletben foglalt megállapítás feltételei ma már nem állnak fenn. Ezt támasztja alá az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 100/K. § 2010. augusztus 15-i hatályon kívül helyezése. Az adatigénylés időpontjában az Áht. 100/K. § már nem volt hatályban és a jogalkotó e körben újabb jogi normát nem hozott, tehát a Magyar Állam többségi befolyására tekintettel nem minősülhet közfeladatot ellátó szervnek.

Fenntartotta azon álláspontját, miszerint nem tartozik a Vtv. 5. § (1)-(2) bekezdésében foglaltak hatálya alá, mert nem gazdálkodik a Vtv. 1. § (2) bekezdésében meghatározott állami vagyonnal. A Vtv. egyértelműen rendelkezik arról, hogy a törvény alkalmazása szerint mi tekinthető állami vagyonnak. E szerint nincs olyan állami vagyonnak minősülő vagyonelem, ami felett bármilyen tulajdonosi jogokat és kötelezettségeket gyakorolna. A Vtv. 1. § (2) bekezdésének c) pontja alapján a Zrt-vel összefüggésben állami vagyonnak kizárólag a Magyar Államnak, az MVM Zrt-ben fennálló 75 % + 1 szavazati részvénycsomagja minősül, amit az MNV Zrt. kezel. Ez az ami felett az MNV Zrt.

gyakorolja a Vtv. 3. § (1)-(2) bekezdése szerinti jogokat, tehát gazdálkodik és rendelkezik a Vtv. szerinti állami vagyonnak minősülő vagyonelemmel és ennél fogva az MNV Zrt. tartozik az 5. § (1)-(2) bekezdése hatálya alá. Ez ugyanakkor esetében nem állapítható meg, miután nincsen olyan a Vtv. 1. § (2) bekezdésében meghatározott állami vagyon, vagyonelem, ami felett a 3. § (1)-(2) bekezdése szerinti jogokat gyakorolná. A Vtv. vonatkozó rendelkezése egyértelműen meghatározza azt a személyi kört, személyi hatályt, akik a törvény alkalmazásában az állami vagyon felett tulajdonosi jogokat gyakorolnak. Az állami vagyon felett tulajdonosi jogokat és kötelezettséget kizárólag az MNV Zrt, a Magyar Fejlesztési Bank, valamint az állami vagyon gazdálkodásáért felelős miniszter külön felhatalmazása alapján központi költségvetési szerv vagy 100 %-ban állami tulajdonban álló gazdasági társaság gyakorolhatnak. A Vtv. 1. § és 3. § rendelkezései, illetve az 5. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltételek nem állnak fenn, így a Vtv. 5. § (2) bekezdésének hatálya az alperesi Zrt-re nem terjed ki, nem terheli az abban foglalt közérdekű adatszolgáltatási kötelezettség.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a forrás pontos körülhatárolása nélkül a becsatolt és ennél fogva beazonosíthatatlan újságcikknek különös figyelmet szentelt, miközben a Pp. 221. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségével ellentétben az általa becsatolt okirati bizonyítékok mérlegelését teljes egészében mellőzte. Így nem foglalkozott a Lévai projekt döntés-előkészítő jellegével és nem értékelte e tekintetben a csatolt okiratokat. A döntés-előkészítő jelleg érdemi vizsgálatának, illetve annak esetleges megalapozatlanságára vonatkozó érdemi indokolás hiányában az elsőfokú bíróság határozata is megalapozatlan.

A felperes által kért Lévai projekt időtervét és ütemezésének kiadása megtörtént, ezeket az adatokat már megadta a felperes számára, egyrészt a 2011. április 1-jei ellenkérelmének valamint a 2011. augusztus 31-i előkészítő iratának mellékleteként. E tekintetben az elsőfokú bíróság indokolatlanul mellőzte a dokumentumok csatolásának értékelését és megalapozatlanul kötelezte az adatok kiadásának teljesítésére. Ezen túlmenően a felperes semmilyen formában nem nyilatkozott arról, hogy a folyóiratban megjelentekhez képest milyen többletterjedelmű tájékoztatást kér a projekt eddigi eredményeiről, illetve, hogy az eddigi eredmények tekintetében milyen mélységű tájékoztatást igényel.

Kiemelte azt is, hogy az ítélet szövegszerkesztése nem egyértelmű tekintetben, hogy ez a felhatalmazás a teljes adatszolgáltatásra kiterjed-e vagy csak az utolsó, a „projekt tekintetében megkötött szerződések listája”-nak körére vonatkozik. A „ha a lista ilyen tartalmazna” utalás azt sugallja, hogy a felhatalmazás csak a listára vonatkozik, miközben az adatszolgáltatás egyes egyéb elemei, így különösen az eddigi eredmények is tartalmazhatnak technikai eljárásra, műszaki megoldásra vonatkozó adatokat.

Hivatkozott arra is, hogy mint piaci szereplőnek jogos érdeke fűződik az üzleti titok védelméhez, melyről az ítélet rendelkező részében is határozni kellett volna, és az elsőfokú bíróság nem mellőzhette volna az Avtv. 20. § (4) bekezdése szerint az üzleti titok felismerhetetlenné tételére vonatkozó felhatalmazást.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének a helyben hagyását kérte.

Előadta, hogy több jogerős határozat megállapította már, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv. Nem helytálló az alperes döntés-előkészítő adatokra való hivatkozása sem, mert már aláírt szerződésekkel kapcsolatos adatok kiadására vonatkozik a keresete.

Hivatkozott a Lévai projektet megelőző Teller projekt adatainak kiadására vonatkozó jogerős határozatra.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, és annak alapján helytálló érdemi döntést hozott az alábbiakra figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásánál irányadó jogszabályokra helyesen hivatkozott, azokat részletesen ismertette.

A peres eljárás során a bíróságnak elsődlegesen azt kellett eldöntenie, hogy az alperes az Avtv. hatálya alá tartozó szervezetnek minősül-e.

Az Avtv. 2. § 4. pontja meghatározza a közérdekű adat, az 5. pontja pedig a közérdekből nyilvános adat fogalmát. Így közérdekű adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől. Közérdekből nyilvános adat pedig a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli.

Az Avtv. 19. § (1) bekezdése előírja, hogy az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy (továbbiakban: szerv) a feladatkörébe tartozó ügyekben – így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és- személyek részére különleges vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan – köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását.

Az Avtv. 19. § (3) bekezdése kimondja, hogy a közérdekű adat bárki által megismerhető, kivéve, ha az adatot törvény alapján az arra jogosult szerv minősítette, illetve ha az nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján minősített adat, továbbá, ha a közérdekű adatok nyilvánosságához való jogot – az adatfajták meghatározásával – törvény korlátozza.

Az Avtv. 19. § (4) bekezdése szerint, ha törvény másként nem rendelkezik, közérdekből nyilvános adat az (1) bekezdésben meghatározott szervek feladat- és hatáskörében eljáró személy feladatkörével összefüggő személyes adata, továbbá egyéb, közfeladatot ellátó személy e feladatkörével összefüggő személyes adata. Ezen adatok megismerésére a törvény közérdekű adatok megismerésére vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

Mindezek előrebocsátása mellett a Fővárosi Ítéltábla azt emeli ki, hogy törvény szabályozza a Magyar Állam tulajdonában álló vagyon (állami vagyon) feletti tulajdonosi joggyakorlás módját és szervezetét, valamint e vagyon kezelését [2007. évi CVI. törvény (Vtv.)]. A törvény 1. § (2) bekezdés d) és e) pontja szerint állami vagyonnak minősül az állami tulajdonban lévő értékpapír, valamint az államot megillető társasági részesedés és más vagyoni értékű jog.

Az alperes – a Vtv. melléklete szerint – 75 % + 1 szavazati arányú tartós állami tulajdonú társasági részesedéssel működő gazdasági társaság.

A Vtv. 5. § (1) bekezdése alapján közérdekből nyilvános minden, az állami vagyonnal való gazdálkodásra és az azzal való rendelkezésre vonatkozó, közérdekű adatnak nem minősülő adat. A (2) bekezdése szerint az állami vagyonnal gazdálkodó vagy azzal rendelkező szerv

vagy személy a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény szerinti közfeladatot ellátó szervnek vagy személynek minősül.

Már a Legfelsőbb Bíróság is megállapította (Pfv.IV.21.148/2009/6. számú ítéletének indokolása), hogy az alperes az Avtv. 19. § (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, mivel tartós állami tulajdonú és nemzetgazdasági szempontból stratégiai jelentőségű társaság.

Ezen túlmenően a Fővárosi Ítéltábla arra is rámutat, hogy a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 2. számú melléklete „nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonban tartandó állami tulajdonban álló” gazdasági társaságként tünteti fel az alperest, ami szintén az alperes közfeladatiságát támasztja alá.

Az alperes által hivatkozott jogszabályváltozások ellenére az alperes az ország energetikai működésében meghatározó szerepet tölt be a hazai atomenergetikai programban, annak fejlesztésében, a projektek megvalósításában, finanszírozásában folytatott tevékenysége révén is közfeladatot ellátó szervnek minősül, tekintettel az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény rendelkezéseire is.

Az a körülmény, hogy tevékenységét verseny-körülmények közt folytatja közfeladatot ellátó szervként való minősítésén nem változtat, mert a villamosenergia szektor gazdasági súlyából, az állami vagyon kezeléséből, a nemzetgazdaságban betöltött szerepéből következően, mint állami vagyonnal gazdálkodó szerv olyan közfeladatot ellátó szervnek minősül, amely a Vtv. 5. § (1) bekezdése alapján köteles a közérdekű adatok kiadására az Avtv. irányadó rendelkezéseinek megfelelően.

Ennek keretében az Avtv. 19. § (3) bekezdése alapján lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében levő közérdekű adatot bárki megismerhesse, figyelemmel arra is, hogy az Alkotmány 61. § (1) bekezdésében a közérdekű adatok megismerésének jogát kiemelt alkotmányos jogként szabályozza.

Az alperes adatkezelői minőségét támasztja alá a nemzeti energiastratégiáról szóló 77/2011 (X. 14.) OGY határozat, a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény melléklete és az is, hogy a sajtótájékoztatón a vezetői testület résztvevői, mint az atomerőmű szakemberei nyilatkoztak a Lévai projekt helyzetéről, a paksi atomerőmű bővítés előkészítő munkálatairól, az MVM Zrt. finanszírozási képességéről, tehát rendelkeztek azokkal az információkkal, adatokkal, amelyek kiadását a felperes keresetében igényelt.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 20. és 21. §-a alapján a bíróságnak az eljárás során ezt követően abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes, mint adatkezelő a jogszabályoknak megfelelően járt-e el, amikor a felperesi kérelem teljesítését az Avtv. 19/A. § (1) bekezdése szerinti döntés-előkészítő adatok körére hivatkozással megtagadta.

Az Avtv. 19/A. § szerint a 19. § (1) bekezdésében meghatározott szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését – a 19. § (1) bekezdésében foglaltakat mérlegelve – az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti. A (2) bekezdés alapján a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény – az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon belül – a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 7. § (2) bekezdése alapján az új nukleáris létesítmény megépítését előkészítő tevékenység

megkezdéséhez az Országgyűlés előzetes, elvi hozzájárulása szükséges. A 25/2009. (IV. 2.) OGY határozat a paksi atomerőmű telephelyén új atomerőművi blokk(ok) létesítésének előkészítését szolgáló tevékenység megkezdéséhez szükséges elvi hozzájárulást megadta a 2008-2020 közötti időszakra vonatkozó energiapolitikáról szóló 40/2008.(IV. 17.) OGY határozat 12.f. pontjával összhangban. Az új atomerőmű kapacitásokra vonatkozó döntés-előkészítés keretében az alperes először létrehozta az ún. Teller projektet, majd folytatásként megalakult az ún. Lévai projekt.

Mindebből következően a Fővárosi Ítéltábla arra az álláspontra jutott, hogy az országgyűlési határozatnak megfelelően a fejlesztés második fázisára vonatkozó döntés megszületett, az arra vonatkozó adatok, az annak keretében megkötött szerződések, a fejlesztési tevékenység ütemezése, időterve, a „munkában” részvevők listája, a teljesítési határidők – tehát a felperes által megismerni kért adatok – az új atomerőmű kapacitás körében kidolgozott előkészítő tevékenység, az adott projekt keretében megalkotott szakmai döntések nem minősülnek döntés-előkészítő adatoknak.

Ezen túlmenően a Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy maguk a megismerni kért adatok jellegüknél fogva sem minősülhetnek döntés-előkészítő adatkörbe, hiszen azok már meghozott döntésekre vonatkoznak, illetve konkrét döntések megismerésére irányulnak. Ezt támasztja alá maga az alperes is, amikor ellenkérelmében, illetve fellebbezésében arra hivatkozik, hogy a projekt időtervére, ütemezésére vonatkozó adatok megismerhetők a „Magyar Villamos Művek” folyóiratból. A hivatkozott írás szerint 2010-ben már magáról a Lévai projektről is beszámolót tartottak, ami szintén azt igazolja, hogy magáról a projektről, annak megvalósításáról már döntés született, így annak keretében a szerződések is megkötésre kerültek és jelenleg azok megvalósítási folyamata zajlik.

A másodfokú bíróság azt is kiemeli, hogy az alperes a felperes által megismerni kért adatok vonatkozásában – mint ahogy arra az elsőfokú bíróság is rámutatott – a döntés-előkészítő jelleget az alperes semmilyen módon nem igazolta, azt, hogy az Avtv. 19/A. § (1)-(2) bekezdésében írt feltételek a keresetben megjelölt adatok tekintetében fennállnak, vagyis a megismerés az alperes törvényes működési rendjét, feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné, de az sem bizonyított, hogy a kiadni kért adatok olyan adatok, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit veszélyeztetné vagy sértené.

Az üzleti titokkal kapcsolatos alperesi hivatkozás tekintetében is helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, azonban indokolását a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakkal egészíti ki.

Elfogadható, hogy az alperes, mint piaci szereplő rendelkezik üzleti titkokkal, és a kiadni kért adatok körét tekintve az is fennállhat, hogy a felperes által kiadni kért dokumentáció ilyet tartalmaz. Önmagában azonban az, hogy a kiadni kért adatok üzleti titkot tartalmaznak, olyan általános jellegű hivatkozás, amely az adatok tényleges ismerete nélkül kifejezetten a felperesi megjelölésből kiindulva lehetőséget ad olyan következtetés levonására, hogy ez alapján az alperesi adatkiadás megtagadásának jogszerűsége a kért adatok teljességére vonatkozóan nem állapítható meg.

A Fővárosi Ítéltábla e körben szükségesnek tartja kiemelni azt, hogy az Avtv. 19. § (6) bekezdése értelmében a közérdekű adatok megismerésével és nyilvánosságával összefüggésben az üzleti titok megismerésére a Polgári Törvénykönyvben foglaltak az irányadók.

A Ptk. 81. § (2) bekezdése szerint üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné, és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette.

A (3) bekezdés értelmében nem minősül üzleti titoknak az állami és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai közösségi támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezményel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti az olyan adatokhoz – így különösen a technológiai eljárásokra, a műszaki megoldásokra, a gyártási folyamatokra, a munkaszervezési és logisztikai módszerekre, továbbá a know-how-ra vonatkozó adatokhoz – való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

Az Avtv. 20. § (4) bekezdése lehetőséget nyújt arra, hogy az adatkiadás során az üzleti titkokat a kiadni köteles fél felismerhetetlenné tegye.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Ptk. 81. § (3) bekezdésében foglaltakra és az alperes közérdekű adatkezelői minőségére – a kiemelt, tartós állami tulajdonú gazdasági társaság formájára – az állami vagyonnal való 75% + 1 szavazati arányú részesedésre, valamint arra tekintettel, hogy a kiadni kért adatok pénzügyi, gazdasági jellegű közérdekű adatok, azok kiadása üzleti titokra hivatkozással nem tagadható meg.

A felperes által megismerni kért adatok közt a Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint – az adatok jellegét is figyelembe véve – kizárólag a projekt keretében megkötött szerződések listája tartalmazhat olyan technikai eljárásra, műszaki megoldásra vonatkozó adatot, aminek megismerésére a felperes nem jogosult, ezért azok kitakarására helytállóan jogosította fel az alperest az elsőfokú bíróság, amely döntésből egyértelműen megállapítható, hogy a kitakarásra feljogosító rendelkezés a projekt keretében megkötött szerződések listájára vonatkozik, és tartalmát tekintve a szerződések tárgyának megjelölése körében lehet ennek jelentősége.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az adatok kiadására vonatkozó rendelkezés meghozatalakor nem tanúsított kellő figyelmet az alperes által a 9. sorszámú előkészítő irat mellékleteként csatolt idő és ütemezési tervezetet tartalmazó kimutatásra, amely az alperes közlése szerint a felperes által igényelt időtervet és ütemtervet tartalmazza. Tekintettel arra, hogy a felperes a részére megküldött iratra észrevételt nem terjesztett elő, nem cáfolta, nem kifogásolta az alperes jelzett adatokat érintő felperesi kérelem teljesítésére vonatkozó hivatkozását, ezért a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy ezzel a kereseti kérelemben az időtervre és ütemezési tervre irányuló megismerési kérelemnek eleget tett. Az alperes ugyan csak a per folyamán teljesítette ezen felperesi megismerési kérelemben foglaltakat, de az elsőfokú bíróságnak ezt értékelni kellett volna, és olyan adat kiadására kötelező rendelkezést nem hozhatott volna az alperessel szemben, amely vonatkozásában már teljesített, még ha késedelmesen is.

A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét – a fenti indokolásbeli kiegészítéssel – a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült költségről a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdésének megfelelően határozott, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ára figyelemmel.

A fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdésének o) pontja alapján.

Budapest, 2012. február 16.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

Dr. Csóka István s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

